

غزل شماره ۳۸۹

چو گل مردم به بویت جامه در تن
کنم چاک از کریان تا به دامن

تت را دید گل گوئی که در باغ
چوستان جامه را بدرید بر تن

من از دست غمت مشکل برم جان
ولی دل را تو آسان بردی از من

به قول دشمنان بر کشتی از دوست

نگردد هیچ کس با دوست دشمن

تت در جامه چون در جام باده

دلت در سینه چون در سیم آهن

بار ای شمع اشک از چشم خونین

که شد سوز دلت بر خلق روشن

مکن کز سینه ام آه جگر سوز

بر آید بمچو دود از راه روزن

دلم را مسکن و دریا منداز

که دارد در سر زلف تو مسکن

چو دل در زلف تو بسته است حافظ

بدین سان کار او دریا میفکن

تفسیر فال

حاضرید برای تحقق نیت و آرزوهای خود هر تلاشی را به کار بیندید و از هیچ کاری دریغ نکنید. به رغم اینکه ممکن است دستیابی به حاجات و خواسته‌هایتان در نگاه اول غیرممکن به نظر برسد، اما با توکل بر خداوند متعال، این نکته را فراموش نکنید که هیچ کار سختی وجود ندارد که نتوان آن را آسان نمود. همچنین، می‌توانید از دوستان و نزدیکان خود یاری بخواهید؛ زیرا آنها ممکن است با حمایت‌های عاطفی یا عملی خود، شما را

در مسیر رسیدن به اهدافتان یاری کنند. بیان دردها و نگرانی‌هایتان به دیگران نیز می‌تواند راهگشا باشد، چرا که شاید آنها بتوانند ایده‌ها یا کمک‌هایی ارائه دهند که شما را در این مسیر روشن‌تر سازد. با این رویکرد نه تنها دلتان نمی‌شکند بلکه احساس امیدواری بیشتری خواهید داشت و یقین داشته باشید که خداوند نیز همواره در کنار شماست و کمک‌هایش شامل حالتان خواهد شد.

به کوشش : [پارسی‌دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)